

ת"פ 19523/06/15 - מדינת ישראל נגד מוסא אלרביאדה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 19523-06-15 מדינת ישראל נ' אלרביאדה

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן
בעניין:

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם: מוסא אלרביאדה

גזר דין

1. בטרם שמיעת הראיות הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו כתב האישום המקורי שהוגש נגד הנאשם תוקן, והנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, שאלה עיקריהן:

עומר, עטיה, מוסא ויוסף אלרביאדי הם אחים וקרובי משפחה של הנאשם. איוב אלרביאדי גם הוא קרוב משפחה שלהם. (להלן: "עומר", "עטיה", "מוסא", "יוסף" ו"איוב"). בתאריך 31.03.15 סמוך לשעה 09:00 הגיע עומר לתחנת דלק בישוב לקיה, השייכת לנשאת אלסאנע ולאחיו חקמט, על מנת לתדלק את רכבו. באותה העת עבד במקום מ.א., קטין יליד 0.0.97. (להלן: "הקטין"). עומר ביקש מהקטין למלא לו דלק ב-30 ₪ ולאחר שהקטין מילא לו דלק כפי שהתבקש, טען עומר כי אין ברשותו כסף והוא ישלם מאוחר יותר. הקטין סירב, והחל ביניהם ויכוח. לאחר מכן עומר שוחח עם חקמט, שאמר כי יגיע למקום. עומר תקף את הקטין בכך שהכה אותו במקל בידיו. חקמט שהגיע למקום, הפריד ביניהם וניסה להרגיע את עומר, ואז החל ויכוח בין עומר לחקמט שבסופו ביקש חקמט מעומר לעזוב את המקום ולא לשוב. עומר עזב, תוך שהוא מאיים שהוא יחזור וילמד את חקמט ומשפחתו לקח. סמוך לאחר מכן הגיע גם נשאת למקום. עומר נסע מהמקום ונפגש עם הנאשם, עטיה, מוסא, יוסף איוב ואחרים וכולם יחד החליטו לחזור לתחנת הדלק על מנת לתקוף את נשאת, חקמט והקטין. הם הצטיידו במקלות, ובמספר כלי רכב. האחרים הצטיידו גם בשני רובים מסוג "עוזי", עובדה אשר לא היתה ידועה לנאשם. סמוך לאחר השעה 12:30 הגיעו לתחנת הדלק מספר רב של רכבים, ובהם הנאשם, עטיה, מוסא, יוסף איוב והאחרים. כולם יצאו מהרכבים, התקרבו אל חקמט, נשאת והקטין, ותקפו אותם בצוותא חדא, בכך שהכו אותם בידיהם ובאמצעות מקלות. במקום התפתחה קטטה במהלכה אף נורו יריות מכלי הנשק. כתוצאה מהיריות נשאת נפצע ברגלו, הנאשם נפצע ברגלו ואיוב נפצע בכתף ימין. נשאת הובהל לבית החולים שם הוברר כי נגרם לו שבר פתוח בירך ימין, והוא נזקק לניתוח אורתופדי בו שוחזרו העצמות שנשברו. איוב טופל ואושפז. הנאשם נפגע מירי ברכו הימנית, אושפז בבית החולים, שם הוצא הקליע מגופו והוא שוחרר באותו היום.

2. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות, כאמור, הוא הורשע בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 382 (א) בנסיבות סעיף 379 לחוק העונשין תשל"ז-1977.
3. במסגרת הסדר הטיעון, המליצו הצדדים לבית המשפט להטיל על הנאשם שישה חודשי מאסר בפועל, שאם הממונה על עבודות השירות יחווה דעתו שהנאשם מתאים לשאת את המאסר בעבודות שירות, הוא ישא את המאסר באופן זה, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננים בסך 10,000 ₪.
4. הממונה על עבודות השירות חווה דעתו כי הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות, ואף מצא לו כזו. והנאשם הביע את רצונו לשאת את מאסרו בעבודות שירות.
5. התביעה טענה, כי הסדר הטיעון נשען על קושי ראיתי ממשי שהסתבר במהלך ניהול התיק של המעורבים האחרים בפרשה. הוסיפה, כי כתב האישום שהוגש נגד הנאשם תוקן משמעותית. ועתרה לכבד את הסדר הטיעון.
- ב"כ הנאשם הצטרף לדברי ב"כ התביעה, ציין כי אין לנאשם עבר פלילי, ועתר לכבד את הסדר הטיעון.
6. המעשה שהנאשם נטל בו חלק, חמור מאוד. קבוצת אנשים התארגנה לפעולת נקם תוקפנית, כשחלק מהם מזוינים בתתי מקלע, הגיעה במספר כלי רכב לתחנת דלק, הפתוחה לציבור הרחב, ושם תקפה בצורה חמורה ותוך ירי מכלי נשק, את מושאי פעולת הנקם שלהם. הרקע הסתמי והכל כך בלתי מוצדק לתקיפה, מוסיף נופך של חומרה למעשים.
7. ואולם, על מנת לקבוע שפלוני ביצע מעשה פלילי מסוים, על התביעה להביא ראיות מספקות. כאן, כנטען, לאחר הגשת כתב האישום המקורי נגד הנאשם, היו התפתחויות שהביאו את התביעה למסקנה כי יקשה עליה להוכיח את שייחוסה לנאשם בכתב האישום המקורי. על רקע זה הסכימה התביעה לתקן את כתב האישום בצורה משמעותית ולהמליץ לבית המשפט להטיל על הנאשם עונש קל יחסית.
8. התאמת עמדת התביעה להתפתחויות הראייתיות, הינה התנהלות עניינית ומתבקשת מצד התביעה. כאשר ההתפתחות הראייתית חלה בשלב מאוחר להגשת כתב האישום, אין לבוא בטרזניה לתביעה על הפער בין כתב האישום המקורי למתוקן.
9. בסופו של דבר הרשעת הנאשם מבוססת על עובדות כתב האישום המתוקן. בהתייחס אליהן, לעבירות בהן הורשע הנאשם ולנתוני הנאשם ובהם העובדה שזוהי הרשעתו הראשונה בפלילים, העונש המומלץ בהסדר הטיעון סביר.

10. נוכח האמור, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם ישא את המאסר בעבודת שירות. על הנאשם להתייצב ביום 18.09.17 עד השעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות במפקדת מחוז דרום של שב"ס, שליד כלא באר-שבע לתחילת עבודת השירות.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות שהיא פשע.

ג. על הנאשם לשלם פיצוי לשלושת המתלוננים בסך של 10,000 ₪. הפיצוי יחולק בין המתלוננים מ.א.; אלסאנע נשאת; ואלסאנע חקמט; שווה בשווה.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ד' תמוז תשע"ז, 28 יוני 2017, בהעדר הצדדים.